

Faust

Κυριάκη 29 Σεπτεμβρίου, 2013

Έργο του Στέφανου Δρουσιώτη ελεύθερα βασισμένο στην τραγωδία του Γ.Β. Γκαίτε

Στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ ΚΥΠΡΙΑ 2013

Είσοδος: € 10 - 5

Το έργο του Στέφανου Δρουσιώτη είναι ελεύθερα βασισμένο στην τραγωδία του Γ.Β. Γκαίτε, αντιμετωπίζοντας το δράμα του Faust από μια άλλη σκοπιά.

Πλάσμα σύνθετο και γοητευτικό, ο Faust βιώνει την απόλυτη απογοήτευση. Μπροστά στο δίλημμα της αυτοκτονίας, αποφασίζει να μην πεθάνει. Πουλώντας τη ψυχή του στο διάβολο καταφέρνει να γευτεί τη ζωή: να ερωτευτεί, να δώσει και να δοθεί, να προδοθεί, να γνωρίσει, να απέχει, να θέλει, να μη θέλει, να μπορεί...

Σκηνοθεσία / Μουσική επιμέλεια: Στέφανος Δρουσιώτης
Δραματουργία / Διεύθυνση παραγωγής: Κωνσταντίνος Μελίδης
Εικαστική επιμέλεια: Κύνθια Λιβανίου
Σκηνικά / σχεδιασμός κατασκευών: Κωνσταντίνα Ανδρέου
Κοστούμια: Αντρέας Ζεν
Φωτισμοί: Παναγιώτης Μανούσης
Μακιγιάζ: Αντρέας Ζεν
Βοηθός σκηνοθέτη: Μαρίνα Βρόντη
Επιμέλεια κίνησης: Αριάνα Μαρκουλίδου

Ερμηνεύουν: Χριστόδουλος Μαρτάς, Προκόπης Αγαθοκλέους, Νεκτάριος Θεοδώρου, Μαρίνα Βρόντη, Μαρίνα Αργυρίδου, Τζωρτζίνα Τάτση, Αριάνα Μαρκουλίδου

Για το έργο:

« Η εικόνα που κάθε εποχή σχηματίζει για τα μεγάλα έργα της τέχνης του παρελθόντος, φανερώνει τη συνισταμένη του πνεύματός της. Και ενώ η εικόνα αυτή αλλάζει από εποχή σε εποχή, παραμένει εντούτοις αμετακίνητη η πεποίθηση [κάθε εποχής] για την απόλυτη αξία που έχουν τα κλασικά δημιουργήματα [...] Γι' αυτό, κάθε εποχή είναι κατά βάθος υποχρεωμένη να τα ερμηνεύει σύμφωνα με το πνεύμα της . »

Σήμερα, στην εποχή που η ιδέα της ύπαρξης του Θεού έχει αμφισβητηθεί και για πολλούς παρέλθει, το δράμα αυτό μπορεί και πρέπει να θεωρηθεί από μίαν άλλη σκοπιά· ο Φάουστ δεν βρίσκεται σε διαμάχη ούτε με το διάβολο ούτε με το Θεό, αλλά με τον εαυτό του. Ακόμα κι αν αφαιρέσει κανείς τη θεολογική-μεταφυσική του διάσταση, ωστόσο το έργο διατηρεί τη δραματική του αρτιότητα, απεικονίζοντας την άμετρη αγωνία του ανθρώπου αλλά και τη σύγκρουση του με τον ίδιο.

Πλάσμα σύνθετο και γοητευτικό, ο Φάουστ βιώνει την απόλυτη απογοήτευση. Μπροστά στο δίλημμα της αυτοκτονίας, αποφασίζει να μην πεθάνει. Πουλώντας τη ψυχή του στο διάβολο καταφέρνει να γευτεί τη ζωή: να ερωτευτεί, να δώσει και να δοθεί, να προδοθεί, να γνωρίσει, να απέχει, να θέλει, να μη θέλει, να μπορέι...

Μετά από το In camera βασισμένο στο Κεκλεισμένων των Θυρών του Ζαν Πολ Σαρτρ (2011) και το Γράμμα στον Ορέστη του Ιάκωβου Καμπανέλλη (2012), ο νεαρός σκηνοθέτης Στέφανος Δρουσιώτης προτείνει στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Κύπρια μια προσωπική, σύγχρονη, εικαστική ανάγνωση του έργου, όπου η σωματική έκφραση ανταγωνίζεται τη λεκτική.

Ι. Θεοδωρακόπουλος, Ο Φάουστ του Γκαίτε, Βιβλιοπωλείον της 'Εστίας', Αθήνα, 20126, σ. 9-10.

Βιογραφικό Σημείωμα:

Ο Στέφανος Δρουσιώτης γεννήθηκε το 1984. Σύντομα ανακάλυψε το πάθος του για τη μουσική και το 1993 γνώρισε την πιανίστα Τάνια Οικονόμου με την οποία φοίτησε μέχρι τα δεκαοχτώ του χρόνια. Σε ηλικία 17 χρόνων, παρακολούθησε σειρά μαθημάτων στη Γερμανία με την Prof. Irina Edelstein, με την οποία αργότερα σπούδασε για δύο χρόνια. Το 2002 - 2006 παρακολούθησε σπουδές στην Ανώτατη Μουσική Σχολή της Φρανκφούρτης με τον διεθνούς φήμης πιανίστα Franz Vorraber. Αποφοίτησε το 2006 (Hochschule für Musik und Darstellende Kunst).

Τον Οκτώβριο 2004 αντιπροσώπευσε το κρατίδιο της Έσσης ως καλεσμένος του Γερμανού Πρέσβη στην Αυστρία, ενώ τον Μάρτιο του 2006, παρουσιάστηκε ως σολίστας μπροστά σε ορχήστρα με το Concerto για πιάνο αριθμός 1 F. Chopin. Ο μουσικός κριτικός Richard Högnicke έγραψε για το κονσέρτο: «Με ένα δικό του σκίτσο του Romance, ο Στέφανος Δρουσιώτης κατάφερε να φτάσει στο ύψιστο επίπεδο εκφραστικής ευαισθησίας».

Από τον Νοέμβριο 2006 μέχρι τον Φεβρουάριο 2011 παρακολούθησε σπουδές στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το καλοκαίρι του 2009 επιλέχθηκε μαζί με άλλους 60 καλλιτέχνες από όλο τον κόσμο για να συμμετέχει στο πρόγραμμα τεχνών του Watermill Centre στο Southampton της Νέα Υόρκης υπό την καθοδήγηση του Robert Wilson. Συμμετείχε ενεργά στη δημιουργική διαδικασία των μελλοντικών παραγωγών (2010 – 2011) του Robert Wilson. Στα πλαίσια αυτού του προγράμματος, και σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη, παρουσίασε μια performance για το "Inferno Watermill Benefit Gala 2009". Ταυτόχρονα υπήρξε μέλος της δημιουργικής ομάδας για την όπερα "Il Ritorno d'Ulisse in Patria" του Monteverdi για το θέατρο La Scala του Μιλάνου, ενώ δούλεψε ως βοηθός παραγωγής στην παγκόσμια πρεμιέρα του έργου "KOOL, dancing in my mind" στο Guild Hall Theatre East Hampton της Νέας Υόρκης σε σκηνοθεσία του R. Wilson.

Το φθινόπωρο του 2009 συνεργάστηκε με τον Δημήτρη Παπαϊωάννου στην παραγωγή «Πουθενά» (για τα εγκαίνια της ανακαίνισης του Εθνικού Θεάτρου στην Αθήνα) ως βοηθός στην παραγωγή.

Τον Αύγουστο 2010 επέστρεψε στην Κύπρο για να σκηνοθετήσει το πρώτο του έργο και το Νοέμβριο 2011 ανεβαίνει στη Λεμεσό το έργο «INCAMERA», βασισμένο στο 'Κεκλεισμένων των Θυρών' του J. P. Sartre. Το 2012 σκηνοθέτησε το ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗ του Ιάκωβου Καμπανέλλη.